

[Poul Møller.]

ærede finansminister til at acceptere dette forslag, som i øvrigt det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen stemte imod.

Så meget om den økonomiske motivering og om fradrag. Man har her i dag måske lagt mærke til, at vi i særlig grad er blevet kritiseret for forskellige punkter vedrørende skattelettelsens fordeling. Flere ordførere har været inde på dette, og det ærede medlem hr. Baunsgaard gik så vidt, at han sagde, vi kun havde kærlighed til enlige med en indkomst på over 100 000 kr. om året. Nu er der kun 141 sådanne enlige her i landet, så jeg tror nu ikke, man kan bebrejde os, at vi ligefrem har lagt dette program til rette med henblik på et valg. For man har også hørt sige, at det kun var et valgprogram, men vi regner med, at disse 141 ikke kan afgøre valget næste gang.

Man har som nævnt lagt vægt på, at vi har foreslået en skattelettelse for større indkomster. Ja men i en tidligere bemærkning har jeg påvist, at skattelettelserne for de største indkomster procentvis er betydelig mindre, end de er for mellemindtægterne; og er der nogen, der ville anse det for rimeligt — jeg har nok hørt det sagt her — at vi ved disse skattelettelser helt skulle se bort fra de store indkomster? Det ærede medlem hr. Niels Andersen sluttede med at sige, at man i skattelovgivningen skulle stræbe mod lige vilkår for alle borgere og hverken begunstige kapitalmagten eller de høje indkomster. Men er det da en begunstigelse af de høje indkomster, at man giver dem en skattelettelse, der procentvis er betydelig mindre end den, man giver mellemindtægterne? Betyder det, at det ærede medlem hr. Niels Andersen mener, at enhver skattelettelse er en begunstigelse for de store indkomster, medens det ikke er det for almindelige indkomster? Forstår man da ikke, at man nationaløkonomisk kunne have bebrejdet os meget mere, hvis vi ikke havde ladet skattelettelsen gå til toppen? Den opsparing, vi søger, søger vi hos alle indkomster, og derfor foreslår vi et fradrag

for alle indkomster på 1 500 kr., men vi søger den også gennem formueskattelettelser og gennem selskabsskattelettelser. Er der nogen, der i den nuværende økonomiske stilling i landet i virkeligheden tør sige, at det økonomisk er en forkert måde at give denne skattelettelse på?

Jeg kan sige til det ærede medlem hr. Niels Andersen og andre ordførere, at af skattelettelsesbeløbet vedrørende de direkte skatter på 515 mill. kr. ligger de 68 mill. kr. på indkomster over 25 000 kr.; resten af skattelettelsen, 447 mill. kr., bliver givet til personer med under 25 000 kr. i indkomst.

Det er jo også klart, at de, der har søgt at påvise mangler, har slået sig selv for munden som f. eks. det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen, der bebrejdede os, at vi havde skærpet progressionen for stærkt, og samtidig sagde, at vi havde givet for store lettelser til de større indkomster. Begge dele kan ikke være rigtigt, og begge dele er heller ikke rigtigt.

Man har talt om merindkomstskatten. Med hensyn til merindkomstskatten ligger det således, at for de jævne mellemindtægter har vi i dag et lille proportionalt interval på 24 pct. Vi foreslår 16 pct., og man kan overhovedet ikke, selv med hensyntagen til 30 pct.s nedslagsreglen på 24 pct.s intervallet minus de 30 pct. af de 24 pct. komme ned på de 16 pct. Alle de indkomster, der er under proportionalbeskatning, vil således efter dette forslag få en mindre beskatning af indkomststigningen, end de får i dag. Dette gælder for alle indkomster fra 6 000-15 000 kr. Jeg erkender, at det ikke gælder for indkomster mellem 15 000 og 17 000 kr., men over 17 000 kr. gælder det igen. Det er sandheden om dette problem.

Det er naturligvis klart, at hvis man vil, så kan man finde mange ting, som man ønsker at rette, men det kan man så gøre noget ud af under udvalgsbehandlingen. En debat her i salen fører jo ingen vegne med hensyn hertil.

Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem